

[Harald Nielsen.]

miske Årsoversigt i Berlingske Aftenavis. Vi har ikke fået den, vi har ikke været i stand til at studere den. Jeg vil gerne have en forklaring herpå, for jeg synes, det bør være sådan, at man ikke under behandlingen af et lovforslag kan tilstille den ene ordfører oplysninger, som ikke også de andre ordførere får del i.

Som sagt, vi ville gerne have haft en noget større skattelettelse, og vi mente også, der var grundlag herfor, hvis man også kunne tænke sig at lade staten spare, hvis man også kunne tænke sig at skride til besparelser i statens forbrug; men jeg forstod på den højtærede finansminister, at det var han ikke indstillet på, og det beklager jeg. Jeg synes, det er lidt kedeligt, at vi har en finansminister, som slet ikke føler sig forpligtet til, når han skal overveje forbrugsbegrænsende foranstaltninger, også at se på statens svulmende budget og undersøge, om det ikke var muligt for staten på visse områder at bringe sit forbrug ned. Det synes den højtærede finansminister fuldstændigt at overlade til oppositionen, og når vi så kommer med forslag i så henseende, afvises de som noget luftigt noget, som den højtærede finansminister ikke vil have med at gøre. Jeg er meget ked af, at det virkelig forholder sig sådan.

Når vi alligevel trods disse forskellige indvendinger kan tiltræde det foreliggende lovforslag, skyldes det, som vi også har skrevet i betænkningen, at vi i og for sig principielt ikke har noget imod, at man lægger skat på det luksusbetonede forbrug for derigennem at kunne lette skatten på indtægt; men på den anden side har vi den opfattelse, som vi længe har gjort gældende, at det er forkert, at beskatningen indgår i vort pristal. Nu forstod jeg på den højtærede finansminister, at han ikke ville være med til isoleret at tage disse forbrugsafgifter ud af pristallet. Den højtærede finansminister synes at være mere tilhænger af, at man tager samtlige skatter ud af pristallet, og det stiller vi altså forslag om.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslaget med de stillede ændringsforslag til vedtagelse, ligesom jeg kan anbefale lovforslaget i sin helhed til vedtagelse, når vi kommer til tredjed behandling.

Poul Møller: Jeg skal ikke fremsætte politiske eller økonomiske bemærkninger ved denne andenbehandling af tobaksafgiftslovforslaget. De bemærkninger, vi kan have at gøre, vil jeg fremsætte, når vi er blevet færdig med hele skattelovskomplekset og har afsluttet arbejdet i udvalget om udskrivningsloven.

Imidlertid vil jeg straks her sige, at når vi stemmer for det foreliggende lovforslag, gør vi det i forventning om, at der kan foregå en fuldstændig fri forhandling vedrørende udskrivningslovgivningen, og at der under denne forhandling også kan indgå de synspunkter, som jeg fremførte i tirsdags ved første behandling af udskrivningslovforslaget både vedrørende skalaens udformning, vedrørende børnetilskuddene, — et problem, som vi jo allerede har berørt — vedrørende besparelser og vedrørende opsparringsfremmende foranstaltninger inden for landets skattelovgivning. Ud fra denne forventning kan vi bidrage til det foreliggende lovforslags gennemførelse, således som lovforslaget vil komme til at se ud med de foreslåede ændringer.

Jeg vil gerne føje til, at jeg takker den højtærede finansminister for det tilsagn, han har givet om at overveje en omlægning af hele tobaksafgiftssystemet, således at det, der skete i udvalget, ikke i fremtiden behøver at gentage sig, nemlig at vi pludselig overraskes af, at en afgiftsforhøjelse, som den højtærede minister har vurderet til 100 mill. kr., i virkeligheden skal indbringe 120 mill. kr., fordi den højtærede minister allerede har regnet med, at der skal ske en prisforhøjelse, der vil give ham 20 mill. kr. mere, end lovforslaget egentlig indeholder. Vi er fuldstændig klar over, at det kan være nødvendigt af og til at revidere disse love. Men jeg synes, det er helt urimeligt, at brancher og erhverv skal leve og handle ud fra den forudsætning, at hver gang deres omkostninger stiger, så at de må forhøje priserne, skal staten have 60 pct. af enhver lønforhøjelse, prisforhøjelse, papirforhøjelse og emballageforhøjelse inden for den pågældende branche. Det synspunkt blev anerkendt i sin tid vedrørende øl-, spiritus- og vinbeskatningen, og man nåede frem til faste afgiftssatser, så at staten er neutral over for prisstigninger og ikke direkte in-